



Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 30. april 2019

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 763 (MOF alm. del) stillet 25. april 2019 efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 763

"Vil ministeren oplyse, hvorvidt indholdet af vedhæftede udkast til beretning er fagligt korrekt, og vil ministeren særligt bekræfte af forslaget i beretningen ikke kræver ændring af skovloven?"

Svar

Det følger af skovlovens § 6, stk. 1, at fredskovpligt kan ophæves, når særlige grunde taler for det. Det er nærmere beskrevet i forarbejderne til skovloven, hvad der forstås herved, og det er forudsat, at fredskovspligtige arealer bevares til skovdrift, og at fredskovspligten kun undtagelsesvis kan ophæves.

Der redegøres i bemærkningerne til lovens § 6 bl.a. for den restriktive praksis, som på daværende tidspunkt havde udviklet sig, og som var fulgt op af Naturklagenævnet, og hvorefter der i det væsentlige anlægges de samme synspunkter for tilladelse til ophævelse af fredskovspligten, som for tilladelse til byggeri, anlæg og terrænændringer. I forlængelse heraf fremgår bl.a. følgende: "Der gives desuden kun tilladelse til ophævelse af fredskovspligten, hvis den ønskede ændrede anvendelse ikke kan ske uden for fredskov, og hvis andre samfundsmæssige hensyn er vigtigere end hensynet til, at arealet bevares med fredskovspligt." [...] "I forslaget forudsættes denne restriktive praksis fastholdt. Det er således den aktivitet, som arealet ønskes anvendt til, der er afgørende for, om fredskovspligten skal vige."

I udkast til beretning fra Miljø- og Fødevarerudvalget fremgår i forslaget til ændret praksis for administrationen af skovlovens regler bl.a., "at fredskovspligten som udgangspunkt kan ophæves på arealer, såfremt der ikke er afgørende forhold, der taler imod dette". Lovens udgangspunkt er som beskrevet ovenfor, at fredskovspligten kun kan ophæves, hvis særlige grunde taler herfor. I tilknytning hertil og som forudsat i lov bemærkningerne er der en lang og restriktiv praksis fra bl.a. klagenævnet for, hvad der gives tilladelse til. Da den med udkastet til beretning foreslåede ændring af praksis synes at indebære, at det i loven og lov bemærkningerne forudsatte udgangspunkt ændres, vurderes forslaget ikke at kunne gennemføres inden for rammerne af den gældende skovlov.

Skovlovens formål beskriver, at der ved administration af loven skal tages hensyn til både produktion og til skovens biologiske mangfoldighed samt til landskab, naturhistorie, kulturhistorie, miljøbeskyttelse og friluftsliv. Størrelse, udformning eller tidligere ejerskab kan ikke generelt tillægges den betydning, at behovet for at varetage hensynene i lovens formål ikke er til stede på konkrete arealer.

I bekendtgørelse om erstatningsskov og særlige regler vedrørende kystbeskyttelse på fredskovspligtige arealer er der fastsat nærmere regler om, at der skal fastsættes vilkår om erstatningsskov i tilladelser om ophævelse af fredskovspligt, herunder regler om beregning af erstatningsskovens størrelse. Denne del af forslaget er derfor allerede en del af skovlovgivningen og dennes administration.

I relation til den del af udkastet til beretning, der vedrører historien bag skovloven kan jeg oplyse, at ordningens formål var at sikre træproduktionen ved at forbyde husdyrgræsning og forbedre arronderingen (afgrænsningen) af skovene. Forøgelsen af skovarealet har dog også en lang historik, og siden den første skovtælling i 1881 har skovarealet været stigende. Danmarks Statistik har opgjort, at ca. 70 % af skovarealet aktuelt er fredskovspligtigt. Endelig kan jeg oplyse, at der ikke i administrationen af skovloven gælder andre hensyn for mountainbikecykling end for andre friluftaktiviteter.

Som jeg tidligere har oplyst, er jeg villig til at drøfte, om reglerne i skovloven virker efter hensigten. Drøftelser om mulige lovændringer vil dog først kunne komme på tale efter folketingsvalget. En vurdering af, hvorvidt der inden for rammerne af den gældende skovlovgivning evt. kan være et rum for at ændre eller justere administrativ praksis på andre måder end den, der er foreslået i udkastet til beretning, vil kræve en nærmere og noget mere omfattende gennemgang af området, end der er mulighed for inden for den givne tidsramme her.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Isabelle Navarro Vinten